

4. 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/96/EB, 1 straipsnio 11 punktą reikia aiškinti taip:
- nacionalinės teisės akto nuostatos, pagal kurias už lošimo automatų eksploatavimą automatų salonuose taikomo fiksuoto dydžio mokesčio suma padidinama penkis kartus ir papildomai nustatomas už tą pačią veiklą taikomas procentinis mokeskis, nėra „techniniai reglamentai“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, ir kad
 - nacionalinės teisės akto nuostatos, kuriose įtvirtintas draudimas eksploatuoti lošimo automatų ne kazino, yra „techniniai reglamentai“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, apie kurių projektus reikia pranešti, kaip tai numatyta šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje.
5. SESV 56 straipsniu suteikiama teisių privatiems asmenims ir dėl to, valstybei narei jį pažeidus (įskaitant dėl jos įstatymų leidybos kilusius pažeidimus), privatus asmenys turi teisę iš jos gauti dėl šio pažeidimo patirtos žalos atlyginimą, jei minėtas pažeidimas pakankamai rimtas ir egzistuoja tiesioginis priežastinis ryšys tarp valstybei tenkančios pareigos nesilaikymo ir asmenų patirtos žalos; tai turi patikrinti nacionalinis teismas.
6. Direktyvos 98/34, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/96, 8 ir 9 straipsniais nesuteikiama teisių privatiems asmenims ir dėl to, valstybei narei pažeidus šias nuostatas, privatus asmenys neturi teisės, remdamiesi Sąjungos teise, iš jos gauti dėl šio pažeidimo patirtos žalos atlyginimo.
7. Aplinkybė, kad tokie nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, susiję su valstybių narių kompetencijai priskiriama sritimi, nedaro įtakos atsakymams į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimus.

⁽¹⁾ OL C 142, 2014 5 12.

2015 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje Europos vaistų agentūra (EMA)/Europos Komisija

(Byla C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Arbitražinė išlyga — Cocoon ir Dicoems sutartys, sudarytos vykdant Šeštąją bendrąją mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos, prisidedančių prie Europos mokslinių tyrimų erdvės kūrimo ir inovacijų, programą (2002-2006) — Pažeidimai — Nefinansuotinos išlaidos — Sutarčių nutraukimas)

(2015/C 270/12)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Europos vaistų agentūra (EMA), atstovaujama avvocati A. Franchi, L. Picciano ir G. Gangemi

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama advokato D. Gullo

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Europos vaistų agentūros (EMA) bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 129, 2014 4 28.

2015 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (*Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Byla C-256/14) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Pridėtinės vertės mokestis (PVM) — Direktyva 2006/112/EB — 9 ir 73 straipsniai, 78 straipsnio pirmos pastraipos a punktas ir 79 straipsnio pirmos pastraipos c punktas — Apmokestinamoji vertė — Vietos valdžios institucijų žemės valdos požeminės dalies naudojimo mokesčių, sumokėtų bendrovės gamtinių dujų skirstomojo tinklo koncesininkės, įtraukimas į PVM, taikomo šios bendrovės vykdomam paslaugų teikimui gamtinėmis dujomis prekiaujančiai bendrovei, apmokestinamąją vertę*)

(2015/C 270/13)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA*

Atsakovė: *Autoridade Tributária e Aduaneira*

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 9 straipsnio 1 dalį, 73 straipsnį, 78 straipsnio pirmos pastraipos a punktą ir 79 straipsnio pirmos pastraipos c punktą reikia aiškinti taip, kad tokių mokesčių, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuos savivaldybėms moka bendrovė gamtinių dujų skirstomojo tinklo koncesininkė už naudojimąsi šių savivaldybių viešąja nuosavybe ir kuriuos vėliau ši bendrovė perkelia kitai gamtinėmis dujomis prekiaujančiai bendrovei, o pastaroji – galutiniams vartotojams, suma turi būti įtraukta į pridėtinės vertės mokesčio, taikomo pirmosios bendrovės antrajai bendrovei vykdomam paslaugų teikimui, apmokestinamąją vertę pagal šios direktyvos 73 straipsnį.

⁽¹⁾ OL C 303, 2014 9 8.